

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Boico Victor,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, declarat de către inculpatul

Mițul Alexandru XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 27.04.2005 – până la 28.11.2006

instanța de apel:

de la 22.01.2007 – până la 26.02.2007

de la 06.07.2008 – până la 29.10.2008

de la 10.01.2019 – până la 26.02.2019

instanța de recurs ordinar:

de la 23.04.2008 – până la 17.06.2008

de la 06.01.2009 – până la 25.02.2009

de la 04.06.2019 – până la 20.11.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 28 noiembrie 2006, Mițul Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 195 alin. (2) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei stabilite lui Mițul Alexandru urmând a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a aflării acestuia în stare de arest preventiv din data de 12.11.2004 până la 17.01.2005.

A fost dispusă încasarea de la Mițul Alexandru, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul lui Roșca Sergiu a sumei de 3000 dolari SUA și în beneficiul lui Gacheuța Tudor suma de 500 dolari SUA.

A fost menținută măsura de reprimare – reținerea sub strajă, în privința inculpatului Mițul Alexandru.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Mițul Alexandru, la *XXXXX*, aflându-se în *XXXXX*, cu scopul însușirii în proporții deosebit de mari a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul confecționării unui strung pentru fierăstrău, a însușit de la Gacheuța Tudor, bani în sumă de 500 dolari SUA.

Tot el, la *XXXXX*, aproximativ la ora *XXXXX*, aflându-se în *XXXXX*, cu scopul însușirii în proporții deosebit de mari a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la Roșca Sergiu bani în sumă de 3000 dolari SUA.

Tot el, cu scopul însușirii în proporții deosebit de mari a bunurilor, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul închirierii automobilului „VAZ – 2345”, n/î *XXXXX*, a însușit de la SRL „Smirtrans” automobilul indicat, cauzând un prejudiciu material în sumă de 52097 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Zumbreanu Feodot în numele inculpatului Mițul Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

3.1. În argumentarea cererii de apel a menționat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont că faptele comise de inculpat nu întrunesc elementele infracțiunii;

- între inculpat și părțile vătămate au avut loc relații civile, și anume, primirea unui avans de la Gacheuța Tudor în sumă de 500 dolari SUA, de la Roșca Sergiu un împrumut în sumă de 3000 dolari SUA, iar cu SRL „Smirtrans” a fost încheiat un contract de arendă;

- nu a avut loc sustragerea automobilului care i-a fost transmis lui Mițul Alexandru în baza contractului de arendă;

- prima instanță nu a ținut cont de faptul că o parte din probele acumulate de organul de urmărire penală sunt falsificate, iar o parte lipsesc din dosar;

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2008, a fost respins apelul declarat de către apărătorul Zumbreanu Tudor ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, culpa lui Mițul Alexandru este dovedită integral, acțiunile acestuia fiind

corect calificate conform art. 195 alin. (2) Cod penal, ca însușire în proporții deosebit de mari a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere ascuns a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile pătimiților.

Instanța de apel a considerat incorectă calificarea acțiunilor lui Mițcu Alexandru pe episodul din XXXXX conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece acțiunile menționate se cuprind în dispoziția art. 195 alin. (2) Cod penal și o altă calificare separată nu este necesară.

Probe care ar dovedi nevinovăția inculpatului de către apărător nu au fost aduse, de aceea prima instanță corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 195 alin. (2) Cod penal.

De asemenea a considerat că prima instanță corect a admis acțiunea civilă înaintată de pătimiții Gacheuță Tudor și Roșca Sergiu, iar pretențiile înaintate de către reprezentantul SRL „Smirtrans” privind încasarea prejudiciului care constă în costul automobilului, le-a considerat neîntemeiate.

5. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la *26 februarie 2007*, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Scorțescu Aureliu cu inculpatul Mițcu Alexandru, la *19 martie 2008*, prin care au solicitat casarea deciziei și a sentinței, încetarea procesului penal în privința lui Mițcu Alexandru și eliberarea acestuia de sub arest.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Scorțescu Aureliu cu inculpatul Mițcu Alexandru au menționat că:

- referitor la episodul Roșca, privind împrumutul a 3000 dolari SUA, martora Untilo și Pleș sunt în relații de rudenie cu partea vătămată Roșca, respectiv depozițiile lor în calitate de martori urmează a fi apreciate critic de instanță. Mițcu întradevăr a împrumutat de la Roșca 3000 dolari SUA și nici nu neagă acest fapt, nu i-a promis în schimb nici un serviciu și nu are nici o obligație în afară de obligația de a întoarce banii;

- referitor la episodul primirii unui avans în mărime de 500 dolari SUA, inculpatul nu neagă primirea acestor bani și nici nu refuză executarea serviciilor de confecționare a strungului pentru Gacheuță Tudor, mai ales că majoritatea materialelor pentru confecționarea acestui strung au fost procurate de către Mițcu Alexandru;

- referitor la episodul arendării automobilului de model „VAZ – 2345”, există contractul de arendă. Acest contract nu a fost contestat și nici anulat de nimeni. Nu a fost expediată pe numele lui Mițcu Alexandru nici o somație de către SRL „Smirtrans”, nu s-a adresat în judecată privind

încasarea datoriei pentru arenda automobilului. Faptul că automobilul a fost depistat la o moara din r-nul Hâncești, nu este confirmat prin nici un document, cum ar fi procesul verbal de cercetare la fața locului;

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din *17 iunie 2008*, recursul ordinar a fost admis, casată decizia, dispunându-se rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

10. În motivarea soluției, instanța de recurs ordinar a menționat că, instanța de apel nu s-a expus asupra pretinselor relații civile invocate de apărător, acesta motivând că partea vătămată Gacheuțan i-a transmis bani în sumă de 500 dolari SUA lui Mițul Alexandru pentru confecționarea unui strung de prelucrare a lemnului, astfel fiind relații civile și anume de prestare a serviciilor.

Pe episodul de însușire a mijlocului de transport instanța de apel de asemenea a ignorat faptul că acesta i-a fost transmis lui Mițul Alexandru în baza contractului de arendă.

Avocatul a invocat că după reținere, Mițul Alexandru a fost bătut de către colaboratorii de poliție și escortat la CPS Centru, fapt care se confirmă prin imaginile fotografice anexate la dosar, însă, instanța de apel nu s-a expus asupra acestor împrejurări, apreciind unilateral probele acumulate și bazându-se, în special, pe declarațiile părților vătămate.

Instanța de apel nu a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat de avocat, precum și motivele adoptării soluției date, neverificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, prin ce a încălcat prevederile art. 414 și 417 CPP.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din *29 octombrie 2008*, a fost admis parțial apelul avocatului Zumbreanu Feodot și apelul suplimentar al avocatului Scorțescu Aureliu în numele inculpatului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Mițul Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 14000 lei.

În baza art. 88 alin. (5) Cod penal, întru atenuarea pedepsei, durata arestului preventiv din 12 noiembrie 2004 până la 17 ianuarie 2005 și din 06 martie 2008 până la 29 octombrie 2008, a fost inclus în pedeapsa stabilită, spre executare rămânând amenda în mărime de 250 unități convenționale,

echivalentul a 5000 lei.

Măsura preventivă arestul s-a abrogat, eliberându-l pe Mițul Alexandru de sub strajă din sala de judecată.

Acțiunile civile au fost admise, fiind încasat din contul lui Mițul Alexandru în beneficiul lui Gacheuța Tudor, suma de 500 dolari SUA și în beneficiul lui Roșca Sergiu, suma de 3000 dolari SUA, sau echivalentul în valută națională conform cursului BNM la data executării.

11.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, consideră necesar excluderea episodului prin care Mițul Alexandru a fost învinuit de sustragerea automobilului „VAZ-2345” cu n/î XXXXX, de la SRL „Smirtrans”, din învinuire, pe motiv că, acțiunile inculpatului nu constituie elementele infracțiunii incriminate. Relațiile Mițul - SRL „Smirtrans” sunt niște relații civile apărute în baza contractului de arendă încheiat între părți și ele sunt reglementate de legislația civilă.

Contractul de arendă nu a fost contestat și nici solicitată rezilierea lui în ordinea legală. Proprietarul automobilului nu s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind încasarea datoriei pentru arendă sau revindecarea bunului din posesie străină. Învinuirea nu a prezentat careva probe întru combaterea versiunii inculpatului privind prețul automobilului, privind înțelegerea verbală avută cu directorul firmei privind procurarea anvelopelor și acumulatorului din contul taxei pentru arendă, în cadrul ședinței judiciare ex-directorul firmei Ivașenco Nadejda și Talpiș Valeriu managerul de transport, nu au negat faptul, că o asemenea înțelegere a-r fi fost posibilă. Mai mult ca atât, Ivașenco nu a negat faptul, că a-r fi refuzat în primirea automobilului pe teritoriul firmei la cererea inculpatului.

La stabilirea pedepsei inculpatului Mițul Alexandru, se v-a ține cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal al Republicii Moldova, luând în considerație caracterul infracțiunii comise, circumstanțele cauzei cât și personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este recunoscut responsabil de cele comise și de rând cu aceasta nu a achitat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

12. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din **29 octombrie 2008**, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

- procurorul serviciului de reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, la **14 noiembrie 2008**, prin care invocând prevederile prevăzute de **art. 427 alin. (1) pct. 6** Cod de procedură penală,

a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată;

- inculpatul Mițul Alexandru, la **17.11.2008**, prin care a solicitat casarea deciziei, achitarea și reabilitarea sa conform Codului de procedură penală.

12.1. În motivarea recursului ordinar, procurorul serviciului de reprezentare a învinuirii în Curtea de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, a menționat că:

- instanța de apel nu a ținut cont la justa valoare în raport cu circumstanțele cauzei penale de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 CP;

- circumstanțele indicate în decizia instanței de apel nicidecum nu sânt atenuante care ar determina aplicarea pedepsei sub formă de amendă, ci dimpotrivă sânt niște caracteristici ale inculpatului, împrejurări de fapt care nici într-un mod nu micșorează esențial gravitatea infracțiunilor comise și consecințelor acestora, instanța limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră că servesc temei pentru aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de amendă;

- instanța de apel nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și nu a luat în considerație faptul inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă anume din aceste considerente legiuitorul a stabilit o pedeapsă privativă de libertate de la 3 la 7 ani închisoare;

- partea descriptivă a deciziei adoptată în cauza lui Mițul Alexandru, la motivarea stabilirii pedepsei, contravine prevederile art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei sub formă de amendă și cuantumul acesteia;

- pedeapsa stabilită de către prima instanță este întemeiată, iar decizia instanței de apel este pripită și neîntemeiată, deoarece careva temei pentru aplicarea pedepsei sub formă de amendă pe cauza dată lipsesc și respectiv pedeapsa stabilită inculpatului nu corespunde circumstanțelor cauzei penale care indică la prezența: elementului calificativ-repetat; nu are loc permanent de trai; nu lucrează; nu a recuperat părților vătămate prejudiciile cauzate prin infracțiune; a încălcat obligațiunea de nepărăsire a locului de trai; inculpatul prezintă un pericol social sporit pentru societate în raport cu circumstanțele cauzei penale care se manifestă prin înșelăciune și abuz de încredere cu care a acționat asupra victimelor, cât și atârănarea sa față de faptele săvârșite care denotă că, el nu a conștientizat gravitatea faptelor criminale comise și nu a pășit pe calea corectării și corijării, fapte ce au fost trecute cu vederea de către instanța de apel la stabilirea pedepsei.

12.2. În motivarea recursului ordinar, inculpatul a menționat că:

- la materialele cauzei un șir de acte procedurale au fost emise cu încălcări, care atrag nulitatea lor, așa cum prevede art. 251 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a examinat lista probelor care deduc nevinovăția sa, nu a examinat cererile înaintate în cadrul judecării cauzei;

- nu au fost respectate prevederile art. 353 Cod de procedură penală, la ședința de judecată din 22.09.2008, nu au fost citați părțile vătămate și martorii acuzării, precum și martorii apărării;

- instanța de apel incorect a calificat acțiunile sale potrivit art. 190 alin. (2) Cod penal, deoarece conform art. 350 Cod de procedură penală, pe această cauză instanța de apel era obligată să înceteze procesul penal;

- incorect a fost intentată o cauză penală, deoarece de facto, aceasta este o cauză civilă;

- nu a fost dovedită vinovăția sa, așa cum prevede art. 8 Cod de procedură penală, în acest sens, fiind respinsă cererea sa de audiere a martorilor care puteau dovedi că și-a îndeplinit obligațiunile față de Gacheuța Tudor, a cumpărat materiale necesare pentru confecționarea strungului;

- instanța de apel incorect a încasat din contul său în folosul lui Gacheuța Tudor a sumei de 500 dolari SUA, deoarece nu a fost dovedită vinovăția sa, în așa caz, urmând să înceteze procesul penal.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din *25 februarie 2009*, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare, al procurorului ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel declarat de inculpat din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și este vădit neîntemeiat.

14. Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din *25 februarie 2009*, a fost atacată cu recurs în anulare de către inculpatul Mițul Alexandru, care, fără a invoca careva temeiuri obligatorii prevăzute de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat anularea hotărârilor adoptate la caz, cu emiterea unei noi decizii de achitare și reabilitare a sa.

14.1. În motivarea recursului în anulare inculpatul a menționat că:

- instanța de recurs nu a examinat recursul în volumul înaintat și nu a examinat materialele dosarului penal nr. XXXXX;

- a fost încălcat art. 104 Cod de procedură penală, audierea sa, art. 244-246 Cod de procedură penală, art. 216 Cod de procedură penală. A fost

încălcat și art. 299 Cod de procedură penală, examinarea plângerilor de către procuror;

- nu a fost dovedită vina sa și nici nu au fost citați martorii apărării, care dovedeau nevinovăția sa;

- nu a fost examinată încheierea judecătorului de instrucție din 18.08.2005, cauza sustragerii genții cu 56 000 lei, documente și 2 ștampile de către Roșca Sergiu, necătând că geanta din XXXXX a fost adusă de către dânsul la CPS Botanica;

- a fost învinuit și condamnat fără dovezi pe cauza automobilului, deoarece avea contract de arendă, care nu era reziliat și avea dovadă că automobilul a fost predat benevol de către fiul său;

- la data de XXXXX a insistat către directorul SRL „Smirtrans” să predea automobilul, din motiv că trebuia să fie internat la staționar, dar din motiv că, colaboratorul de poliție i-a luat poșaportul tehnic, pe acest fapt a înaintat cerere la CPS Botanica despre sustragerea pașaportului tehnic și a unei sume de bani în valută;

- nici la judecătoria Botanica și nici la Curtea de Apel, părțile vătămate, martorii, învinuiții nu au fost citați și nu s-au prezentat.

15. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din **23 noiembrie 2009**, a fost respins ca inadmisibil recursul în anulare declarat de către condamnatul Mițcu Alexandru.

16. Condamnatul Mițcu Alexandru, a depus cerere de revizuire, solicitând deschiderea procedurii de revizuire, casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare cu dispunerea reabilitării judecătorești, din motiv că între el și părțile vătămate sunt relații civile, încasarea din contul Inspectoratului de poliție Botanica, mun. Chișinău a sumei de 3650 lei, restituirea corpurilor delictive în sumă de 115000 lei.

17. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din **17 decembrie 2014**, cererea de revizuire a fost respinsă ca inadmisibilă.

18. Condamnatul Mițcu Alexandru, la **28 ianuarie 2016** a depus recurs în anulare, solicitând casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, repunerea în termenul de contestare, admiterea cererii de revizuire cu deschiderea procedurii de revizuire, din motiv că la 03 noiembrie 2014 au apărut circumstanțe noi care nu au fost cercetate în cadrul examinării cauzei penale, pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece relațiile dintre condamnat și părțile vătămate sunt relații civile.

18.1. La **29 ianuarie 2016**, condamnatul a mai depus o cerere de recurs în anulare, prin care a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, a încheierii judecătorului de instrucție, a deciziei Curții de Apel Chișinău prin care a fost menținută încheierea judecătorului de instrucție cu privire la refuzul Procuraturii sect. Botanica, mun. Chișinău în pornirea procedurii de revizuire a cauzei penale în baza art. 458 alin. (3) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

19. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din **21 septembrie 2016**, s-a decis inadmisibilitatea recursurilor în anulare declarate de condamnatul Mițul Alexandru Timofei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, în propria cauză penală, din motiv că nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut.

20. La **24 februarie 2017**, condamnatul Mițul Alexandru a declarat recurs în anulare, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel din 29 octombrie 2008, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, cu dispunerea reabilitării judecătorești, pe motiv între el și părțile vătămate au avut loc niște relații civile, cu încasarea din bugetul Național cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 5000000 lei.

21. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din **05 octombrie 2017**, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Mițul Alexandru, împotriva hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 23 noiembrie 2009, în propria lui cauză penală, ca fiind declarat repetat.

22. La **30 noiembrie 2018**, condamnatul Mițul Alexandru a depus o cerere cu privire la pornirea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008, invocând că art. 190 alin. (2), lit. c) Codul penal a fost abrogat.

23. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din **26 februarie 2019**, a fost respinsă, ca inadmisibilă, cererea de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008.

24. Decizia Curții de Apel din **26 februarie 2019**, publicată integral la **21 martie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Mițul Alexandru, la **16 aprilie 2019**, care fără a invoca unul din temeiurile prevăzute *de art. 427 alin. (1)* Cod de procedură penală, a solicitat

repunerea în termen, casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

24.1. În motivarea recursului ordinar, inculpatul a menționat că:

- instanța de apel nu a căutat avocații Zumbreanu Tudor și Scorțescu Aureliu, cu care a avut încheiat contract de asistență juridică. Ambii avocați nu și-au onorat obligațiunile contractuale și cele prevăzute de lege cu privire la avocatură, nu au dorit să întocmească cererea de revizuire;

- nu poate dovedi dacă într-adevăr a fost citat legal la ședința de judecată din 29.02.2019, sau despre faptul că greșierul l-a informat legal despre ședință, deoarece din XXXXX până la XXXXX a trecut tratament medical staționar la institutul oncologic, și despre acest fapt a informat toate persoanele care la data de 26.02.2019, l-au telefonat;

- a fost condamnat pentru un împrumut de bani de 3000 dolari SUA, aplicându-i-se amendă 700 u.c, echivalentul a 14 000 lei, fiind supus arestului preventive peste 10 luni de zile, în condiții de tortură, tratat cu cruzime, inuman și degradant, acest fapt fiind dovedit de hotărârea CEDO, dosar nr. 64697/16, Mițul Alexandru către Guvernul Republicii Moldova;

- apărătorul din oficiu Crăciun Stanislav nu a făcut cunoștință cu dosarul, nu a întocmit cerere suplimentară, nu au fost citați legal avocații Zumbreanu Tudor și Scorțescu Aureliu.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Astfel, examinând recursul declarat, colegiul penal constată că acesta, contrar prevederilor enunțate, nu conține nici un temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, absolut ne fiind specificat care sunt erorile concrete de drept și de care circumstanțe este determinată

invocarea ilegalității deciziei contestate.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, instanța de recurs ne fiind competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent, or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Astfel, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, de către inculpatul Mișcu Alexandru XXXXX, în cauza penală în privința acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 decembrie 2019.

Președinte

Boico Victor

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie